

говата палатка, дъто съдеше и генералъ Столѣтовъ, къмъ
стигналъ на $\frac{1}{2}$ часа прѣдъ мене и далъ на дружинагъ
си поотпочинать близко до мястото, на което се распложилъ корпусния щабъ. Доближихъ се до генералъ Радец
койго ме прие доста добре; трѣбва да се е забравило въ
доволствието по поводъ смѣняването на дружинагъ. Починъ
та се продължава малко, около единъ часъ. Подиръ дига
хората и начнаха да се спускатъ отъ височината въ долината. Азъ вървяхъ около първата дружина, нарѣдъ съ по-
ковника Кесяковъ. Кесяковъ неможеше се въхралъ съ под-
дението на своятъ хора въ боя, неговитъ разказъ се подтвъ-
дяватъ и отъ офицеретъ. Въ време на свирепитетъ нападен
на Св. Никола, неприятеля се докосвалъ до самия амбразу-
ри, по на нѣкога мяста боя издавалъ и до щакъ; подпоручикъ
Ползиковъ (отъ лейбъ гвардейски Егерски полкъ), твърди-
мило и храбро момче, разказваша за единъ българинъ отъ
първата дружина, койго скочилъ въ най критическата миз-
та на насипа на укреплението и почерпилъ неприятеля
една рѣчна граната. Българина, когото спаси Кесяковъ,
25 юли отъ бѣсилката, билъ се като левъ и падналъ съ
смъртта на храбрите. Отдѣлнитъ пажъ примѣри на мѣж-
ство и храбростъ трудно е да се преброятъ *). При съ-
мотор спускане въ долината, свитата на генер Столѣтова се ув-
лича съ ординарцитъ капитанъ Ефремовъ и рогмистръ Невѣровъ
които се върнале отъ Търново съ писмо отъ ранения Ринкевичъ.
Вчера, на 12 того, на зелената батарея раниле въ кракъ
командира на 14 дивизия, Драгомирова и адютантина му Мал-
цовъ (едноврѣменно и едва ли не съ единъ и същъ курсунъ).
Батарея разказва това обстоятелство, Столѣтовъ се бои, че Дра-
гомировъ може да му се сърди; работата е тая, че Столѣ-
товъ, като видѣлъ Драгомирова да върви къмъ крѣгата
батарея, викалъ му отъ зелената: «ваше превъходителство,

*) Кесиконъ ми разказваше между друго, че когато турцитъ начо-
нале да ни обакалятъ крилата и да ги отблъскватъ назадъ, то Столѣтовъ
поискалъ подкрепление отъ Св. Никола; при това си издаване къмъ по-
силенъ пушечния огнь.